

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 613/2015-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. decembra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Novomeského 25, Pezinok, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 42 C 148/2012 (pôvodne vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 32 Ro 689/07), za účasti Okresného súdu Bratislava V, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 42 C 148/2012 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava V p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 42 C 148/2012 konal bez zbytočných prieťahov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktorú mu je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava V je povinný uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 294,08 € (slovom dvestodeväťdesiatštyri eur a osem centov) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Emílie Korčekovej, Novomeského 25, Pezinok, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. augusta 2015 doručená s'ťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „s'ťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Novomeského 25, Pezinok, ktorou namieta porušenie svojho základného práv na prerokovanie veci bez zbytočných pried'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 42 C 148/2012, pôvodne vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 32 Ro 689/07.

S'ťažovateľ vo svojej s'ťažnosti uvádza:

«S'ťažovateľ – [REDACTED] – majúci postavenie odporcu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V v Bratislave v občiansko právnom konaní vedenom aktuálne pod č. k. 42 C 148/2012, predtým pod č. k. 42 C 129/2012 od 07. 08. 2012 na zaplatenie 996,74 € (30.028,- Sk) istiny s prísl., predtým pod č. k. 28 Ro/821/2007, pôvodne na Okresnom súde Bratislava II v Bratislave pod č. k. 32 Ro 689/07 od 8. 2. 2007... podáva týmto prostredníctvom splnomocnenej advokátky... opakovanú s'ťažnosť...

Konanie sa začalo dňa 8. 2. 2007 vadným podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu navrhovateľom na miestne a vecne nepríslušnom súde – Okresný súd Bratislava II v Bratislave... Konanie bolo vedené pod č. k. 32 Ro 689/07. Navrhovateľ vadne označil odporcu a miesto doručovania písomností súdom. Okresný súd Bratislava II v Bratislave po zistení, že vo veci nie je príslušný konať a rozhodnúť bez zbytočného odkladu odstúpil vec na Okresný súd Bratislava V.

Porušovateľ dňa 28. 05. 2007 vydal platobný rozkaz č. k. 28 Ro/821/2007 – čl. 15 spisu..., ktorý efektívne nedoručoval vinou pochybení managementu Okresného súdu Bratislava V v Bratislave sťažovateľovi, a to všetko nie vinou sťažovateľa. Dľa O. s. p. náhradné doručenie nie je možné.

Medzitým pôvodný navrhovateľ špekulatívne postúpil žalovanú pohľadávku na český subjekt [REDAKOVANÉ] /t. č. v likvidácii/, čo oznámil odporcovi listom zn. 328/09/KM zo dňa 24. 03. 2009... čím stratil aktívnu legitimáciu v spore. Túto skutočnosť oznámil aj Okresnému súdu Bratislava V v Bratislave podaním návrhu na zámenu účastníka konania na strane navrhovateľa dňa 27. 03. 2009...

Dňa 25. 11. 2011 navrhovateľ podal na Okresnom súde Bratislava V v Bratislave odvolanie... proti zrušujúcemu uzneseniu č. k. 28 Ro/821/2007-45 zo dňa 04. 11. 2011, ktorým porušovateľ rozhodol, že zrušuje platobný rozkaz zo dňa 28. 05. 2007 z dôvodu, že ho nebolo možným doručiť odporcovi (sťažovateľovi) do vlastných rúk.

Napriek tomu, že toto odvolanie navrhovateľa porušovateľ nedoručoval a ani nedoručil sťažovateľovi, čím sťažovateľovi odňal možnosť riadne konať pred súdom, vyjadril sa k odvolaniu navrhovateľa, hoc poznal a musel poznať adresu bydliska sťažovateľa od r. 2000 – [REDAKOVANÉ] (evidencia obyvateľstva) – teda skutočnosť súdu známa tak dňa 05. 12. 2011 predložil spis s opravným prostriedkom odvolaciemu Krajskému súdu v Bratislave...

Dňa 15. 07. 2012 podal sťažovateľ sťažnosť na prietahy v konaní vedenom pod č. k. 28 Ro/821/2007 adresovanú predsedovi Okresného súdu Bratislava V v Bratislave... Sťažnosť doplnil listom zo dňa 07. 08. 2012 elektronicky mailom ako aj osobným podaním do podateľne porušovateľa...

Predseda Okresného súdu Bratislava V v Bratislave listom Spr. 2144/2012 zo dňa 13. 08. 2012 doručeným sťažovateľovi 28. 08. 2012 vyhodnotil sťažnosť na prietahy

v konaní vedenom pod č. k. 28 Ro/821/2007 – od 07. 08. 2012 pod č. k. 42 C/129/2012 ako dôvodnú...

Listom Spr. 2194/2012 zo dňa 09. 08. 2012, doručeným sťažovateľovi dňa 28. 08. 2012 predseda Krajského súdu v Bratislave vyrozumel sťažovateľa, že v odvolacom konaní pod č. k. 14 Co 427/2011 bolo krajským súdom rozhodnuté dňa 29. 06. 2012 a spisový materiál bol vrátený Okresnému súdu Bratislava V v Bratislave dňom 17. 07. 2012...

Dňa 03. 09. 2012 doručil sťažovateľ Ústavnému súdu SR sťažnosť, ktorou namietal porušenie jeho základných práv Okresným súdom Bratislava V v Bratislave – porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V v tom čase pod č. k. 42 C/129/2012, predtým pod č. k. 28 Ro/821/2007 v dôsledku porušenia primeranej lehoty a nerozhodnutia veci v primeranej lehote... Napriek tomu, že v rozhodnom období konanie pred Okresným súdom Bratislava V v Bratislave evidentne nespĺnilo požiadavku primeranej lehoty podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru vinou porušovateľa, ktorý mu odňal možnosť riadne konať pred súdom a sťažovateľ k prietahom neprispel, konanie v rozhodnom čase trvalo neprimerane dlho – viac ako 5 a ½ roka, čo je z ústavného hľadiska neprijateľné a neakceptovateľné, tak ústavný súd prekvapujúcim uznesením č. k. I. ÚS 535/2012-14 zo dňa 24. októbra 2012 bez náležitého zistenia a preskúmania skutkového stavu veci rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa odmietol ako neprípustnú..., sťažovateľovi nepriznal požadované odškodné v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, hoc vedel a musel vedieť, že sťažovateľ sa na neefektívnom, ničotnom a nie perfektnom a nie bezvadnom konaní porušovateľa, marení sťažovateľovi možnosti riadne konať pred súdom nepodielal, vec mala a má pre sťažovateľa mimoriadny význam, pričom je po právnej a skutkovej stránke jednoduchá, nezložitá...

S rozhodnutím ústavného súdu č. k. I. ÚS 535/2012-14 zo dňa 24. októbra 2012 sa sťažovateľ nestotožňuje.

Dňa 28. januára 2015 dovolací Najvyšší súd Slovenskej republiky na návrh sťažovateľa uznesením č. k. 7 Cdo 212/2014, doručené sťažovateľovi 30. 03. 2015... zrušil s poukazom na ustanovenie §-u 237 písm. f/ O. s. p. – odňatie možnosti sťažovateľovi riadne konať pred súdom – uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 29. 06. 2012,

č. k. 14 Co 427/2011 vo výroku, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 04. 11. 2011, č. k. 28 Ro 821/20107 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Listom zo dňa 31. 03. 2015 a na podklade doručeného mu zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR č. k. 7 Cdo 212/2014 z 28. januára 2015 podal sťažovateľ predsedovi Okresného súdu Bratislava V v Bratislave opakovanú sťažnosť a priesťahy..., nakoľko v tom čase nebola prejednaná a rozhodnutá okresným súdom vinou jeho nesúrodého konania už viac ako 8 rokov (od 08. 02. 2007), teda dĺžka konania nespĺnila požiadavku primeranej lehoty podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Dňa 12. 05. 2015 Krajský súd v Bratislave doručil v zmysle pokynu Najvyššieho súdu SR sťažovateľovi po viac ako 3 rokoch a 5 mesiacoch porušovateľom zatajované a nedoručované odvolanie (pôvodného) navrhovateľa zo dňa 25. 11. 2011 – čl. 46... K odvolaniu podaného navrhovateľa sa sťažovateľ vyjadril.

Následne Krajský súd v Bratislave dňa 03. 06. 2015 doručil sťažovateľovi kópiu späťvzatia odvolania (pôvodného) navrhovateľa zo dňa 13. 05. 2015...

Dňa 14. 07. 2015 podal sťažovateľ opakovanú sťažnosť na priesťahy predsedovi Okresného súdu Bratislava V v Bratislave...

Dňa 06. 08. 2015 bol doručený sťažovateľovi predsedom Okresného súdu Bratislava V v Bratislave list Spr. 2075/2015 zo dňa 16. 07. 2015, dľa ktorého obsahu priesťahy v konaní nie sú..., s čím sa sťažovateľ nestotožňuje.

Dňa 06. 08. 2015 porušovateľ doručil sťažovateľovi uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co/182/2015-148 zo dňa 11. júna 2015, ktorým krajský súd odvolacie konanie po späťvzatí odvolania (pôvodným) navrhovateľom zastavil..., o trovách odvolacieho konania ako aj dovolacieho konania nerozhodol. V prvom odstavci na str. 4 veta druhá tohto uznesenia krajský súd skonštatoval: „Súdne konanie vo veci sa začalo dňa 08. 02. 2007, a ako vyplýva zo spisu, sám odporca sa opakovane dožaduje konania bez zbytočných priesťahov“...

Porušovateľ bol fakticky nečinný, nekonal efektívne a účinne v súlade s ustanovením §-u 6 O. s. p., § 173 O. s. p., svojvoľne porušoval a porušuje právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov zaručené čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy SR a právo priznané sťažovateľovi podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom ku dňu podania tejto opakovanej sťažnosti ústavnému súdu

za viac ako 8 ½ roka sa vo veci neuskutočnilo ani len jedno pojednávanie, porušovateľ vec neprejednal a meritórne vo veci ani len na prvom stupni nerozhodol...

Sťažovateľ opakovane vyčerpал všetky možnosti. Ku dnešnému dňu nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Nebolo vytýčené a uskutočnené ani len jedno pojednávanie vo veci samej za viac ako 8 a ½ roka...

Konanie vo veci samej sa fakticky od r. 08. 02. 2007 ešte ani nezačalo, hoc o to sťažovateľ opakovane žiadal, čo skonštatoval aj Krajský súd v Bratislave...»

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol takto:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v Bratislave konaní č. k. 42 C 148/2012 (predtým č. k. 28 Ro/821/07) porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava V v Bratislave sa prikazuje v konaní vedenom pod č. k. 42 C 148/2012 konať bez zbytočných prietáhov..

3. [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 8.500,- € (slovom osemtisícpäťsto euro), ktoré je Okresný súd Bratislava V v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 294,08 €, ktoré je Okresný súd Bratislava V v Bratislave povinný zaplatiť na účet advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.“

Ústavný súd na predbežnom prerokovaní uznesením č. k. II. ÚS 613/2015-15 z 24. septembra 2015 prijal sťažnosť na ďalšie konanie [§ 25 ods. 1 a 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 5. októbra 2015 predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a zároveň ho vyzval, aby sa vyjadril aj k sťažnosti a jej prijatiu na ďalšie konanie.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr. 3482/2015 k prijatej sťažnosti z 26. novembra 2015, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 2. novembra 2015, okrem iného uviedol chronológiu úkonov v označenom konaní:

„Okresný súd Bratislava V v právnej veci navrhovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]. proti odporcovi: [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], o zaplatenie 996,74 Eur (30.028,- Sk) s príslušenstvom.

Navrhovateľ podal na Okresný súd Bratislava II dňa 08. 02. 2007 podanie o zaplatenie 30.028,- Sk (996,74 Eur) s príslušenstvom titulom neuhradenia faktúry č. 2006/1/97 zo dňa 22. 12. 2006 za poskytnuté právne služby.

Dňa 14. 02. 2007 postúpil OS BA II spis tunajšiemu súdu. Na Okresný súd Bratislava V bol spis doručený dňa 21. 02. 2007.

Súd dňa 28. 05. 2007 vydal platobný rozkaz č. k. 28 Ro/821/2007-15, v ktorom zaviazal odporcu na úhradu sumy 30.028,- Sk (996,74 Eur) s príslušenstvom. Odporca (sťažovateľ) bol žalovaný ako právnická osoba, identifikovaná s IČO).

Následne bol vykonávaný dopyt na adresu odporcu (Obvodný úrad v BA, Ústrednú evidenciu väzňov ZVJS SR, Sociálna poisťovňa) a následne doručovanie v období od 10. 10. 2007 do 02. 08. 2011.

Uznesením č. k. 28 Ro/821/2007-45 zo dňa 04. 11. 2011 bol platobný rozkaz zrušený pre nemožnosť doručenia do vlastných rúk, voči ktorému PZN podal odvolanie dňa 25. 11. 2011.

Dňa 05. 12. 2011 bol spis predložený KS v BA.

KS v BA potvrdil uznesenie č. k. 28 Ro/821/2007-45 zo dňa 04. 11. 2011 a vrátil dňa 18. 07. 2012 spis tunajšiemu súdu.

Dňa 07. 08. 2012 bol spis prevedený do 42 C sudkyňi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]. Následne bol spis dňa 21. 08. 2012 reklamovaný, ako predčasne pridelený a vrátený do oddelenia Ro. Reklamačná komisia dňa 10. 09. 2012 námietke nevyhovela a dňa 18. 09. 2012 bol pridelený do oddelenia 42 C sudkyňi [REDAKOVANÉ]

Uznesením č. k. 42 C/148/2012-62 zo dňa 03. 10. 2012 súd povolil vystúpiť z konania pôvodnému navrhovateľovi [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a vstúpiť

spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] do konania na miesto navrhovateľa. Zároveň bolo účastníkom zasielané poučenie a návrh s prílohami.

Voči uzneseniu č. k. 42 C/148/2012-62 zo dňa 03. 10. 2012 podal odporca odvolanie (dňa 23. 10. 2012) a tak po vykonaní potrebných úkonov (zaslanie navrhovateľovi dňa 16. 11. 2012) bol spis zaslaný a dňa 04. 01. 2013 doručený na KS v BA.

Medzitým dňa 13. 11. 2012 bolo z Ústavného súdu SR zaslané uznesenie (I. ÚS 535/2012-14), ktorým bola sťažnosť odporcu odmietnutá. Dané uznesenie bolo založené do spisu (č. l. 78 – 85).

Tunajší súd dňa 02. 05. 2013 doposlal na KS v BA dovolanie odporcu.

KS v BA potvrdil uznesenie tunajšieho súdu a spis bol doručený na OS BA V dňa 28. 06. 2013. Následne bolo uznesenie KS v BA dňa 15. 07. 2013 zasielané účastníkom.

Dňa 16. 08. 2013 doručoval tunajší súd dovolanie na vyjadrenie navrhovateľovi.

Odporca podal dňa 04. 09. 2013 prostredníctvom elektronických prostriedkov odvolanie voči uzneseniu č. k. 28 Ro/821/2007-45 zo dňa 04. 11. 2011, ktorým súd zrušil platobný rozkaz.

Po vyjadrení navrhovateľa k vyššie spomenutému odvolaniu bol spis dňa 25. 10. 2013 zaslaný na KS v BA. Spis bol z KS v BA dňa 11. 02. 2014 vrátený.

Dňa 17. 03. 2014 bol spis zaslaný na NS v SR. NS SR uznesením zrušil rozsudok KS v BA a vrátil mu na ďalšie konanie (týka sa uznesenia, ktorým KS potvrdil zrušenie platobného rozkazu) a spis zaslal OS BA V dňa 02. 03. 2015. Toto uznesenie bolo dňa 05. 03. 2015 zasielané účastníkom.

V apríli 2015 bol spis zaslaný na KS v BA (kvôli uzneseniu o zrušení platobného rozkazu č. k. 28 Ro/821/2007-45 zo dňa 04. 11. 2011). Následne navrhovateľ na KS v BA dňa 13. 05. 2015 doručil späťvzatie odvolania, s ktorým odporca nesúhlasil.

KS v BA odvolacie konanie zastavil a spis sa vrátil na OS BA V dňa 10. 07. 2015. Dané uznesenie bolo zasielané účastníkom dňa 14. 07. 2015.

Dňa 11. 08. 2015 bolo zasielané účastníkom konania predvolanie na termín pojednávania, ktoré bude dňa 04. 11. 2015. Predvolanie bolo riadne doručené.“

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení súčasne uviedol, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Sťažovateľ vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu z 13. novembra 2015 (doručenom ústavnému súdu 19. novembra 2015) uviedol, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania vo veci prijatej sťažnosti.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd využil možnosť podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde a upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľ zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným

spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 druhej vety OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Predmetom namietaného konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 42 C 148/2012 (pôvodne vedeného pod sp. zn. 32 Ro 689/2007) je rozhodovanie o návrhu na zaplatenie sumy 30 028 Sk, t. j. 996,74 €, s príslušenstvom z titulu neuhradenia faktúry za poskytnuté právne služby. V označenom konaní okresného súdu sťažovateľ vystupuje ako povinný (odporca). Podľa názoru ústavného súdu ide o vec, ktorá tvorí štandardnú

súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a ktorá nevykazuje znaky právnej zložitosti; nijaké skutočnosti nemôžu ospravedlniť neodôvodnene dlhý čas konania a rozhodovania okresného súdu (vyše osem a pol roka) bez vydania právoplatného rozhodnutia vo veci.

2. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd zastáva názor, že správanie s'ťažovateľa ako odporcu (povinného) v napadnutom konaní čiastočne ovplyvnilo doterajšiu dĺžku napadnutého konania (zist'ovanie adresy s'ťažovateľa na účely doručovania mu zásielok).

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zist'oval, či došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu v konaní, ktoré začalo v roku 2007.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže dôjsť nielen neodôvodnenou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania v primeranom čase (m. m. napr. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Z predloženého spisu, zo s'ťažnosti, ako aj z vyjadrenia predsedu okresného súdu ústavný súd zistil, že Okresnému súdu Bratislava II bol 8. februára 2007 doručený návrh navrhovateľa na začatie konania o zaplatenie 996,74 € (30 028 Sk) s príslušenstvom, ktorý bol vedený pod sp. zn. 32 Ro 689/2007.

Okresný súd Bratislava II po zistení, že vo veci nie je príslušný konať, postúpil predmetnú vec okresnému súdu. Okresný súd ďalej vydal 28. mája 2007 platobný rozkaz, ktorý opakovane neefektívne doručoval sťažovateľovi.

Uznesením č. k. 28 Ro 821/2007-45 zo 4. novembra 2011 okresný súd rozhodol o zrušení platobného rozkazu, pretože ho nebolo možné doručiť sťažovateľovi (odporcovi) do vlastných rúk.

Navrhovateľ podal proti označenému uzneseniu okresného súdu odvolanie doručené 25. novembra 2011 s tým, že uviedol, že má vedomosť o tom, že odporca (sťažovateľ) sídli na adrese [REDAKOVANÉ]. Okresný súd predložil spis 8. decembra 2011 Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“).

Krajský súd uznesením č. k. 14 Co 427/2011-51 z 29. júna 2012 potvrdil uznesenie okresného súdu zo 4. novembra 2011. Spis bol vrátený okresnému súdu 27. júla 2012.

Spis vedený pod sp. zn. 28 Ro 821/2007 bol 7. augusta 2012 prevedený do oddelenia občianskoprávne veci, kde mu bola pridelená sp. zn. 42 C 148/2012.

Okresný súd ďalej uznesením č. k. 42 C 148/2012-62 z 3. októbra 2012 pripustil, aby z konania vystúpil advokát [REDAKOVANÉ] a aby na jeho miesto navrhovateľa do konania vstúpila obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ], čím rozhodol o návrhu právneho zástupcu navrhovateľa z 27. marca 2009. Súčasne vyzval odporcu (sťažovateľa), aby sa vyjadril k tomuto návrhu.

Z chronologického prehľadu i zo samotného spisu okresného súdu vyplýva, že okresný súd dosiaľ nevykonal relevantný úkon smerujúci k zisteniu skutkového stavu, resp. k vydaniu rozhodnutia.

Sťažovateľ v odpovedi na výzvu, ktorá mu bola doručená 22. októbra 2012, uviedol, že podáva odvolanie proti uzneseniu č. k. 42 C 148/2012-62 z 3. októbra 2012, a namietol

prieťahy v konaní. K žalobnému návrhu sa vyjadril tak, že uplatnenú pohľadávku neuznáva v celom rozsahu.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu vyjadril podaním zo 17. decembra 2012, ktoré bolo doručené okresnému súdu 20. decembra 2012.

Sťažovateľ podal 26. apríla 2013 proti uzneseniu krajského súdu č. k. 14 Co 427/2011-51 z 29. júna 2012 dovolanie.

Krajský súd uznesením č. k. 5 Co 3/2013-102 z 31. mája 2013 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 42 C 148/2012-62 z 3. októbra 2012.

Sťažovateľ podal 5. augusta 2013 opakovanú sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi okresného súdu. Navrhovateľ doručil 4. septembra 2013 okresnému súdu vyjadrenie k dovolaniu sťažovateľa.

Sťažovateľ podal 3. septembra 2013 odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o zrušení platobného rozkazu č. k. 28 Ro 821/2007-45 zo 4. novembra 2011, ktoré mu bolo doručené 3. septembra 2013.

Okresný súd predložil 19. marca 2014 dovolanie proti uzneseniu krajského súdu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Najvyšší súd zrušil uznesením č. k. 7 Cdo 212/2014-123 z 28. januára 2015 uznesenie krajského súdu č. k. 14 Co 427/2011-51 z 29. júna 2012, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 28 Ro 821/2007-45 zo 4. novembra 2011 a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo okresnému súdu doručené 2. marca 2015.

Navrhovateľ podaním zo 7. mája 2015, doručeným krajskému súdu 13. mája 2015, vzal späť svoje odvolanie podané 25. novembra 2011 proti uzneseniu okresného súdu č. k. 28 Ro 821/2015-45 zo 4. novembra 2011 v celom rozsahu.

Sťažovateľ sa vyjadril 15. mája 2015 k odvolaniu tak, že spoločnosť nie je aktívne legitimovaná, a podaním krajskému súdu z 8. júna 2015 (doručeným krajskému súdu v rovnaký deň) nesúhlasil so späťvzatím odvolania navrhovateľa.

Krajský súd uznesením č. k. 14 Co 182/2015-148 z 11. júna 2015 zastavil odvolacie konanie v označenej veci. Okresný súd doručoval 14. júla 2015 predmetné uznesenie účastníkom konania; sťažovateľovi bolo uznesenie doručené 6. augusta 2015.

Okresný súd nariadil pojednávanie na 4. november 2015. Sťažovateľ ospravedlnil podaním z 30. októbra 2015 (doručeným okresnému súdu 2. novembra 2011) svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní z dôvodu starostlivosti o maloletého syna a navrhol žalobu zamietnuť aj bez jeho osobnej účasti.

Okresný súd prípisom z 3. novembra 2015 vyzval sťažovateľa, aby mu predložil dôkaz o tom, ako dlho trvalo jeho ošetrovanie člena rodiny, keďže to z predloženého potvrdenia nevyplynulo, a tiež postúpil spis vo veci sp. zn. 42 C 148/2012 ústavnému súdu.

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (napr. IV. ÚS 260/04, IV. ÚS 127/08, IV. ÚS 155/09, IV. ÚS 82/2010), vychádzajúc predovšetkým z povahy veci, zo samotnej dĺžky napadnutého konania viac ako osem a pol roka, ale aj z jeho doterajšieho priebehu, uzavrel, že v namietanom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 42 C 148/2012 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 32 Ro 689/2007) bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu porušené, prikázal mu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 42 C 148/2012 konal bez zbytočných prietahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'účinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ sa domáha priznania finančného zadost'účinenia v sume 8 500 €, ktoré odôvodňuje takto: *„Uplatnená výška primeraného finančného zadost'účinenia je preto dôvodná, zmysluplná a v kontexte viac ako 8 a 1/2 rokov trvajúceho konania nevedúceho doposiaľ k meritórnemu rozhodnutiu vo veci samej (doposiaľ nebolo vykonané dokazovanie, nebol vytyčený termín pojednávania, ani jedno pojednávanie a neuskutočnilo) spravodlivá, najmä ak porušovateľ neposkytol sťažovateľovi v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti, a teda konal a koná v rozpore s ust. §-u 1 a nasl. O. s. p., nezabezpečil spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov sťažovateľa v postavení odporcu v danej veci, čo malo a má za následok v kontexte vyššie uvedeného a zdokumentovaného v spise*

aj porušenie práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v konečnom dôsledku aj odmietnutie spravodlivosti.

Z ústavnoprávneho hľadiska konanie porušovateľa nie je ospravedlniteľné a je neakceptovateľné.“

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 42 C 148/2012, berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu zo strany sťažovateľa (vrátane predmetu konania, v konaní sa rozhoduje o zaplatenie sumy 996,74 € s príslušenstvom), ústavný súd považoval priznanie sumy 1 000 € sťažovateľovi za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2014, ktorá bola 839 €. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky

Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Úhrada za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 (2 x 139,83 €) predstavuje spolu s režijným paušálom 2 x 8,39 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) celkovú sumu 296,56 €. Trovy právneho zastúpenia boli priznané v sume 294,08 €, ako to požadovala právna zástupkyňa sťažovateľa.

Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2015